

[Lange.]

folkning, og netop i den Tid, vi er inde i, vil det maaske vise sig, at dette Beløb ikke slaar til, fordi der er saa overordentlig meget, der tyder paa, at en stor Del af vort Lands Produktion skal lægges om. Hvad vil det sige, at Landets Produktion skal lægges om? Det vil sige, at mange af de Ting, som nu bruges til Produktionen, og som er de Værdier, man igennem Aarene har betalt Formueskat af, bliver værdiløse og skal erstattes af nye Produktionsmidler, som kun kan betales gennem Opsparing. I en tidligere Periode klarede vi det gennem en Aarrække ved aarlig Forøgelse af vor Gæld til Udlandet, men den Mulighed har vi ikke nu. Midlerne til den Udvikling af vort Erhvervsliv, som nu engang er nødvendig, hvis vi skal kunne opretholde vor Produktion, hvis vi skal kunne skaffe Arbejde til de mange arbejdsløse, maa skaffes gennem Opsparing.

Det er let nok for Regeringspartierne paa Vælgermøder og her i Rigsdagen at komme med Forslag, hvorefter der skal bruges Million efter Million til Gennemførelse af ekstraordinære Arbejder, men hvis der ikke sideløbende med dette gaar en tilstrækkelig Kapitaldannelse i Landet, hvorigennem man kan betale disse ekstraordinære Arbejder, saa vil Resultatet blive, at samtidig med, at man skaffer ekstraordinært Arbejde til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, forøger man den i ganske tilsvarende Grad derved, at ordinært Arbejde maa holde op, fordi der nu ikke er Midler til at betale med.

Derfor er det ikke underligt, at man fra mit Partis Side i det andet høje Ting har været inde paa Tanken om at lægge et Loft over Skatterne i vort Land. Mit Parti ser med den største Bekymring paa Regeringens Skattepolitik, for hvis Regeringen faar Mulighed for at gennemføre den, vil det afgjort virke ødelæggende, idet det vil hindre den økonomiske Fremgang, som er en Livsbetingelse for et Samfund, der skal kunne hævide sig i den store økonomiske Kappelstrid Landene imellem.

Derfor, baade fordi vi efter vor Mening ikke har Brug for de Indtægter, som man gennem dette Forslag tilsigter at skaffe Staten, og i endnu højere Grad fordi vi ser de overordentlig uheldige Konsekvenser, som en saadan Forøgelse af Skattebyrden i vort Land vil faa for hele Samfundet, vil vi modarbejde Gennemførelsen af dette Forslag.

Gunnar Fog-Petersen: Den Forhandling, som i Dag føres her i Tinget, og som

i de kommende Dage vil blive ført i det Udvalg, hvis Nedsættelse allerede er bebudet, vil blive fulgt med usædvanlig stor Opmærksomhed af en ganske bestemt Kreds i vort Land, en Kreds, som sikkert tæller mange Tusinde Medborgere. I Almindelighed kan vi i Landstinget ikke glæde os ved, at Vælgerfolket følger ethvert af vore Fjed med den Aarvaagenhed, som man kunde vente af et oplyst Folk over for dets valgte Repræsentanter. Dertil henlever vi sædvanligvis vort Liv i alt for stor Ubemærkethed. Ja, vi henlever det saa skjult, at selv Pressens mest fintmærkende Støvere nu og da taber vort Spor og mangan Gang øjensynlig slet ikke ved, hvor vi er, eller hvad vi foretager os. Men i Dag og i de kommende Dage vil vi ikke savne Lyttere ud over Landet, særlig i Tusinder af jyske Landbohem, som med spændt Opmærksomhed vil følge den Forhandling, der foregaar i Rigsdagen.

Hvor mange Landmænd det foreliggende Forslag angaar, skal jeg ikke kunne sige. Landbokommissionen opgør det til at være 50 000 Landejendomme, hvis Gæld overstiger 85 pCt., men ikke 110 pCt. af Panteværdien, og 60 000, hvis Gæld ligger over 110 pCt., og den regner med en samlet Gældspost paa ca. 300 Mill. Kr. for den første Kategori, mellem 85 og 110 pCt., og ca. 200 Mill. Kr. for den anden, over 110 pCt. Men Landbokommissionen gør opmærksom paa, at heri skal fradrages Statshusmandsbrugene og de sønderjyske Brug, som har faaet særlige Saneringslove gennemført og praktiseret i de senere Aar, og da Tallene yderligere er gamle og en hel Del Gæld er afviklet paa anden Maade navnlig i de sidste Aar, kan man vist ganske roligt reducere Tallene ret betydeligt, inden man kommer til de virkelige Tal. Men selv om man gør dette, selv om man omgaa Tallene med stor Forsigtighed og med alt muligt Forbehold, vil der dog være tilbage — derom kan ingen tvivle, som kender de praktiske Forhold rundt omkring i vort Land — mange Landbrugsvirksomheder, der fra en Tid, som ikke længere eksisterer, hvor der var et Prisniveau, som heller ikke længere eksisterer og sandsynligvis heller ikke kommer igen, har en Gældsbyrde bragt med ind i Nutiden, som de ikke kan bære. Det er særlig i de op til Sønderjylland stødende Landsdele, at det er værst, Sydjylland, Vestjylland, men ogsaa oppe i Midtjylland og Nordjylland — egentlig er det et geologisk Fænomen. Der er ganske vist stor Gæld og for stor Gæld ogsaa andre Steder i Landet, men i meget høj Grad vil Gælden følge de geologiske